

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV. ČÍSLO 11 NOVEMBER 2006

**Nepre (d) chádzaj
blížneho svojho**

**Desatoro - Benefičný koncert - Spomienky na zosnulých
A zachovaj nám starkú - To je mamin popol - Modlitby pre mladých**

Siedme a desiate prikázanie

V knihe Exodus v hlave 20 vo verši 15, ako aj v knihe Deuteronomium v hlave 5 vo verši 19 čítame veľmi stručne uvedený príkaz, alebo lepšie povedané, dôležitú normu medziľudských vzťahov: „**Nepokradneš!**“ Tento príkaz, túto normu Pán Ježiš zdôraznil v odpovedi mladíkovi, keď mu odpovedal na otázku: Ktoré prikázania má zachovávať, aby mohol vojsť do večného života. Ježiš mu vymenoval prikázania počnúc piatym a po nezabiješ a nezosmilniš - nescudzoložíš príkaz nepokradneš!

Toto prikázanie dopĺňa desiate, ktoré je uvedené v knihe Exodus v hlave 20 vo verši 17: Nepožiašaš domu blížneho svojho, ani nepožiašaš manželku blížneho svojho, ani sluhu jeho, ani slúžku jeho, ani jeho vola, ani jeho osla, ničoho, čo prináleží tvojmu blížnemu.

Náš Katechizmus toto prikázanie rozdeľuje. Prikazy týkajúce sa manželky, slúžky a sluhu uvádza podľa Deuteronomia ako deviaty príkaz, naproti tomu protestantský katechizmus uvádza tento príkaz podľa Exodu.

Desiate prikázanie zdvojuje a dopĺňa desiate, ktoré sa týka telesnej žiadostivosti. Desiate prikázanie zakazuje **chťivosť, žiadostivosť po majetku blížneho**, ktorá je koreňom krádeže, lúpeže a podvodu, zakázaných siedmym prikázáním.

Siedme prikázanie **zakazuje** brat' alebo si neprávom ponechať majetok blížneho a akýmkoľvek spôsobom poškodiť blížneho, spôsobiť škody na jeho majetku. **Prikazuje** starostlivosť a lásku v správe pozemských hmotných majetkov a plodov ľudskej práce. Z ohľadu na všeobecné blaho požaduje, aby sa rešpektovalo všeobecné určenie statkov -

hmotných majetkov a právo na súkromné vlastníctvo. Kresťanský život sa snaží zameriavať hmotné majetky tohto sveta k Bohu a k bratskej láske.

I. Všeobecné určenie pozemských majetkov a súkromné vlastníctvo

Stvorené dobrá sú určené všetkým ľudským pokoleniam. Viacmenej zem je rozdelená medzi ľuďmi, aby bola zaručená bezpečnosť ich života, ktorý je vystavený strádaniam a ohrozovaný násilím. Nadobúdanie majetku je oprávnené, aby sa zaistila sloboda a dôstojnosť osôb, aby každý mohol uspokojiť svoje základné potreby a potreby tých, za ktorých nesie zodpovednosť. Majetok má umožňovať, aby sa medzi ľuďmi prejavila prirodzená **solidarita**.

Právo na súkromné vlastníctvo, získané prácou alebo prijaté od iných ako dedičstvo alebo ako dar, neruší pôvodné darovanie zeme celému ľudstvu. Všeobecné určenie pozemských majetkov zostáva prvotné, aj keď rozvoj všeobecného blaha vyžaduje rešpektovanie súkromného vlastníctva, práve na ňom a na jeho užívaní.

Štátna moc má právo a povinnosť riadiť oprávnené užívanie práva na vlastníctvo v prospech všeobecného blaha.

II. Úcta k osobám a ich majetku

Rešpektovanie ľudskej dôstojnosti v hospodárskych záležitostiach vyžaduje praktické uplatnenie čnosti miernosti, aby sa krotilo lipnutie na všetkom tohoto sveta, a čnosti spravodlivosti, aby bolo blížnemu podľa práva dábané to, čo mu prináleží, ako aj uskutocňovanie vzájomnej ľudskej solidarity, a to podľa zlatého pravidla a veľkomyseľnosti Pána, ktorý hoci bohatý, stal sa pre nás chudobným, aby sme my zbo-

hatli z jeho chudoby (2Kor 8,9).

REŠPEKTOVANIE MAJETKU DRUHÝCH

Siedme prikázanie zakazuje krádež, t.j. uchvátenie cudzieho majetku proti odôvodnenej vôli vlastníka. Nie je krádežou to, ak vlastník s tým súhlasí, alebo sa predpokladá tento súhlas, alebo ak je jeho odmietnutie proti zdravému rozumu a všeobecnému určení pozemských majetkov. To je prípad naliehavej a jasnej nutnosti, v ktorej jediným prostriedkom ako uspokojiť bezprostredné a základné potreby (potrava, prístrešie, odev...), je mať k dispozícii a k užívaniu cudzí majetok.

Akýkoľvek iný spôsob použitý k odňatiu majetku, i keď so súhlasom štátu, je prehrešenie voči siedmemu prikázaniu. Rovnako je aj s ponechávaním si vypožičaných vecí alebo nájdených vecí, dopustenia sa obchodného podvodu, vyplácania nespravodlivej mzdy, zvyšovať ceny a pritom špekulovať s nevedomosťou a núdzou druhých.

Sľuby sa majú dodržiavať a dohody zachovávať tou mierou, akou je záväzok mravne spravodlivý. Značná časť života závisí na hodnote dohôd (zmlúv) medzi fyzickými alebo právnymi osobami. Každá zmluva má byť uzatváraná a uplatňovaná s dobrým úmyslom. Zmluvy podliehajú komunitatívnej spravodlivosti, ktorá upravuje výmeny medzi osobami pri plnom rešpektovaní ich práv.

Zmenná spravodlivosť vyžaduje **odčinenie spáchanej nespravodlivosti**, t.j. navrátiť vlastníkovi to, o čo bol okradnutý.

Hazardné hry alebo stávky samy osebe neodporujú spravodlivosti. Stávajú sa neprijateľnými, keď niekoho zbavujú toho, čo potrebuje, aby mohol kryť

potreby svoje alebo druhých. Herné vášne sa môžu stať ťažkým otroctvom. Podvádzanie pri týchto hrách je ťažký hriech.

Siedme prikázanie zakazuje skutky alebo akcie, ktoré z akéhokoľvek dôvodu, sebeckého alebo ideologického, obchodného alebo totalitného, vedú k zotročeniu ľudských bytostí, k zneuznaniu ich osobnej dôstojnosti, k ich kupovaniu, predávaniu a výmene, akoby to bol tovar.

REŠPEKTOVANIE NEPORUŠENOSTI (INTEGRITY) STVORENIA

Siedme prikázanie vyžaduje úctu k neporušenosti stvorenia. Odporuje ľudskej dôstojnosti nechávať zvieratá zbytočne trpieť a bezohľadne nakladať s ich životom. Zvieratá je možné mať rád, ale nemajú byť predmetom takej lásky, aká patrí len ľuďom.

III. Sociálna náuka Cirkvi.

Sociálna náuka Cirkvi tvorí jeden celok učenia cirkvi, ktorý sa rozvetvuje takou mierou, v akej Cirkev podáva výklad udalostí v priebehu dejín vo svetle celkového pojatia slova zjaveného Ježišom Kristom a za prispenia Sv. Ducha. Sociálna náuka Cirkvi predpokladá zásady uvažovania; formuluje merítka pre posudzovanie, ponúka smernice pre činnosť.

IV. Hospodárska činnosť a sociálna spravodlivosť

Ľudská **práca** pochádza po prvé priamo od stvorených osôb Bohom na Boží obraz a povolanych k tomu, aby pokračovali spoločne a po druhé v diele stvorenia tým, že si podrobia zem. Je to povinnosť. Práca oslavuje dary Stvoriteľa a prijaté schopnosti. Každý má právo na hospodárske podnikanie, každý má právo používať svoje schopnosti na to, aby prispel k rozmnožovaniu majetkov,

z ktorých by mali prospech všetci a aby mohol zbierať z vlastného úsilia spravodlivé plody.

Dôležitú úlohu tu zohráva štátna zodpovednosť za hospodársku činnosť, ľudia, ktorí vedú podniky, prístup k práci a k povolaniu a spravodlivá mzda.

Štrajk je oprávnený vtedy, keď sa javí ako nevyhnutný alebo viacmenej nevyhnutný prostriedok k dosiahnutiu primeraného úžitku. Je mravne zlý, ak je sprevádzaný násilnosťami alebo ak vytýčuje cieľ, ktorý nesúvisí priamo s pracovným podnikaním alebo odporuje všeobecnému blahu.

V. Spravodlivosť a solidarita medzi národmi

Bohaté národy majú veľkú mravnú zodpovednosť voči tým národom, ktoré si samé nemôžu zaistiť prostriedky vlastného rozvoja alebo je im v tom zabránené následkom tragických dejinných udalostí.

VI. Láska k chudobným

Láska k chudobným patrí k pevným tradíciám Cirkvi. Inšpiruje sa evanjeliovými blahoslavenstvami. Patria sem **skutky milosrdenstva**.

VII. Nezriadenosť žiadostivosti

Desiate prikázanie zakazuje nenásytnosť a túžbu po neobmedzenom privlastňovaní si vecí, pozemských majetkov, zakazuje nezriadenú žiadostivosť, ktorá vzniká z bezuzdnej záľuby v bohatstve a s ním spojenej moci. Zakazuje tiež takú túžbu, ktorá vedie ku spáchaniu nespravodlivosti, ktorou by bol poškodený pozemský majetok blížneho. Toto prikázanie nezakazuje túžiť po majetku, ktorý patrí blížnemu, pokiaľ sa k tomu

dostáva spravodlivou cestou a spravodlivými prostriedkami.

Desiate prikázanie vyžaduje, aby sa z ľudského srdca vyhostila závisť, ktorá je jednou z hlavných nerestí. Závisť má svoju príčinu často v pýche. Pokrstený sa má preto naučiť žiť v pokore.

VIII. Túžba ducha

Poriadok zákona a milosti odvracia ľudské srdce od žiadostivosti a závisť, dáva mu okusovať túžbu po zvrchovanom Dobre, poučuje ho o vôli Sv. Ducha, ktorý nasycuje ľudské srdce.

IX. Chudoba srdca

Všetci veriaci majú dbať o to, aby správne ovládali svoje sklony, aby im užívanie pozemských vecí a príľnutie k majetku proti duchu evanjelia chudoby nebránilo postupovať k dokonalej láske.

X. Chcieť vidieť Boha

Túžba po opravdivom šťastí oslobodzuje človeka od nezriadeného lipnutia na majetkoch tohto sveta, aby dosiahla svoje naplnenie vo videní Boha, ktoré presahuje akékoľvek šťastie. Svätý ľud musí za pomoci milosti, ktorá prichádza zhora, ešte bojovať, aby dosiahol majetky, ktoré Boh sľubuje. Aby kresťan vlastnil a videl Boha, umŕtvuje svoje žiadosti a s Božou milosťou víťazí nad zvodmi rozkoše a moci.

DNES NA SLOVÍČKO S ÚČASTNÍKMI BENEFIČNÉHO KONCERTU, ORGANIZOVANÉHO CHARITOU SV. VINCENTA

Hrala hudba, mladí tancovali, steny kláštora piaristov i Domu kultúry sa otriasali a do toho zaznievali svedectvá. Srdcia sa otvárali...

Predstavujeme vám niektorých hudobníkov zo skupiny Timothy a Heaven's Shore, ktorí vystúpili na koncerte.

Rozhovor s Mariánom Lipovským zo skupiny Timothy:

Marian, ako vnímaš evanjelizáciu mladých cez gospelovú, chválovú hudbu?

Na srdci mi ležia mladí ľudia a myslím si, že dnešná doba kladie na nich veľa. Čiže aj duchovné hodnoty im odoberajú rôzne nevhodné programy a aktivity, ktoré ich od Boha odpútavajú. Veľmi sa modlím, robím všetko možné preto, aby mladí ľudia, ktorí ešte nedali Pánu Bohu svoj život, radikálne začali žiť pre Neho. Tým myslím, aby nežili pre neho len tú chvíľu na nedeľnej svätej omši, ale žili s Bohom cez týždeň v škole, pri práci, a všade, kam idú. Aby aj ich okolie spoznalo, že žijú pre Boha. A tiež, aby ich priatelia spoznávali Pána Ježiša práve cez nich. Snažíme sa a robíme všetko pre to cez hudbu a povzbudzujeme mládež, aby sa stala evanjelizátormi pre svoje okolie.

Čo ti dáva život gospelového hudobníka?

Mám veľa svedectiev. Tým, že chodíme hrať, chodia nám rôzne e-maily, podakovania aj kritiky. Keď sme boli hrať na Campfeste, po vystúpení sme dostali radosnú správu. Mladík, ktorý bol veľmi závislý na hrách a na počítači, prosil práve pri našom koncerte Pána, aby ho oslobodil od tej závislosti, Boh ho vypočul. Bol nesmierne šťastný, ako aj my. Oslobodil ho. Veľa mladých ľudí na Campfeste urobilo takéto rozhodnutie:

„ Á n o ,
P a n e
J e ž i š u ,
d n e s
c h c e m
i s ť z a
T e b o u
s c e l ý m
s r d -
c o m . “
V š e t -
k ý m ,
k t o r í

rozhodnutie urobili, sme rozdali malé privesky.

Prečo ste prišli práve do Prievdzdze?

Od Angeliky Pažickej, riaditeľky Charity sme dostali e-mail, ktorým nás pozývala vystúpiť na benefičnom koncerte. Bol to taký príjemný a pekný e-mail, že sme neodolali a prišli. Zapáčila sa nám myšlienka, ako sa tu v Charite nezištne robilo od začiatku a robí pre tých, ktorí sa chcú zapojiť do normálneho života. Bolo to pre nás vlastne pozvanie - od Pána Boha.

Koľko členov má skupina Timothy, odkiaľ pochádzate?

Je nás päť. Všetci sme z Prešova. Stano - elektrická gitara, Martin- basová gitara, Maťo- klávesy, Marián- bicie. Ja spievam a hrám.

Ako spolupracujete so skupinou Heaven's Shore?

Spoznali sme ich na našich akciách, na

koncertoch, kde vystupovali obidve kapely. Bolo to vzájomné. Keďže hľadali bubeníka, náš hrá a s nimi. Podobne aj náš gitarista. Aj dnes spoločne evanjelizujeme, je to super.

Je tu aj viacero rehoľných sestier a kňazov. Je pre vás zvyčajné takéto publikum?

Sú to Boží služobníci a je pre nás vzácné, že aj ich môžeme povzbudiť. Veď žijú naplno pre Boha a slúžia odovzdané Pánovi. Nie vždy je vidieť toľko duchovných pohromade v hľadisku. Potešili nás.

Prekvapilo vás nadšenie mladých?

Sme skutočne prekvapení, akí sú živo naklonení kresťanskej piesni. Sú nadšení, spievajú, tancujú. V jednej piesni sa pripojili k spevu a stále spievali s nami refrén. Bolo to dojemné, ako oslavovali Boha s nami.

Koľko rokov spievaš a kde všade hrala vaša skupina?

Hudbe sa venujem zhruba 20 rokov. Na Slovensku sme navštívili detské domovy, kostoly a iné. Prebrázdili sme s kapelou Európu.

Čo ste chceli povedať dnešným koncertom?

Nie je nič krajšie, ako dať Pánu Bohu celý život. Keď Mu mladí dajú lásku, on im ju stonásobne vráti. Nemusia byť

len akože nábožní v nedeľu, ale nech spoznávajú Boha v každom okamihu života.

Veľa mladých nežije vieru, ani rodičia nežijú s Bohom. Ako začať?

Nech sa neboja zavolať na Pána Boha a povedať: „Pane Bože, pomôž mi.“ Nech to vykriknú z celého srdca. On ich vypočuje, a ukáže im cestu.

Svedectvo Martina Husinského z Timothy, ktorý hrá na klávesoch:

Som kresťan katolík. Už rodičmi som bol vedený k viere. Časom som prišiel na to, že viera a viera je rozdiel. Kedysi som žil v tom, že je jedno, čo robím. Všetko som bral povrchno – aj vieru. Povedal som si: „No a čo, Boh ma má aj tak rád.“ Však cesty Pána sú vzácne, krásne a nevyspytateľné. Poslal mi do cesty zapálených katolíkov z prešovského spoločenstva. Tí mi ukázali živú vieru a doteraz k tomuto spoločenstvu patrim. Hrám veľmi veľa aj v iných kapelách. Verím, že Boh našu hudbu počuje. Že stúpa k nemu, vie o tom a že to je len pre Neho. Gospel je hudba, ktorú som dostal ako dar od Pána. Tak veľmi som ho hľadal a otvoril som sa mu. On ma vypočul. Ja mu hrám, vie o mne je to fajn. Prešiel som drogami i alkoholom, ale nakoniec si ma aj tak dobrý Boh našiel. A ja Jeho.

Mám rád jedného spisovateľa, ktorý napísal, že ľudia v dnešnej dobe už málo veria v silu modlitby. Ja som uveril v tú silu. Občas mám aj tak pocit, že Boh je odo mňa ďaleko. V jednej kázni som počul, že to je s nami tak, ako keď sa hrá v lese otec s dieťaťom na schovávačku. Aj keď sa občas skryje za strom, nikdy nenechá dieťa, aby sa stratilo a samé ostalo v lese.

Martin, prešiel si zložitou cestou. Mohol by si dať dobrú správu- odkaz jednému mladíkovi, ktorý je v podobnej situácii ako ty voľakedy? Momentálne sa lieči z narkománie a alkoholu, ale nepozná Boha. Volá sa Ľubo.

Čau, Ľubo! Je omnoho viac. Je niečo krajšie, ako to, čo žiješ! To, čo sa mi zdalo byť divné, scestné a choré pre dnešný svet, je super. Je to Boh. Živý, mocný Boh! Mám jedného dobrého kamaráta, ktorý mal za sebou štyri neúspešné protidrogové liečenia, aj neúspešný pokus o samovraždu. Dostal rok a pol podmienku, pretože ho chytili, keď mal pri sebe drogy. Raz prišiel na naše modlitbové stretnutie a stretol tam Boha. Pri modlitbe. Jeho modlitba je teraz veľmi krásna, keď sa modlí. „Bože, ja ti vyznávam, že si najlepšie, čo som kedy poznal a ochutnal.“ A to hovorí nášmu veľkému Bohu Otcovi. Mám veľa zážitkov cez chvály nášho Pána a cez modlitbu. Často pri chválach myslím na mamu a ďakujem, že sa ma snažila priviesť k viere. A ďakujem za tých, ktorí boli pri mne, keď som ja našiel Boha.

Martin Andruščák alias Ander, basgitarista z Timothy

Berieš hudbu ako službu?

Pre mňa je hudba, ktorú robím, životný štýl. Veľa ľudí hovorí inak a inak koná. To, že hrám a spievam je len vonkajší prejav oproti tomu, čo veľké urobil Boh v mojom vnútri. Hudbu robím preto, lebo to vnímam tak, že On ma do tejto služby povolal.

„Je chválou pre Boha, burácanie mladých?“ Čo ty na to?

Aj ja sa občas pýtam, komu patrí to burácanie. Či je to chvála Bohu, alebo

ľuďom. My hudobníci sme tí najmenší, komu by mala patriť chvála. Nech je vo všetkom oslávený a chválený Nebeský Otec.

Čomu sa venuješ v bežnom živote?

Pracujem s Mariánom Lipovským v občianskom združení Mládež pre Krista v Prešove. Združenie organizuje festival Campfest, Worship festivaly a iné programy pre mládež každého vyznania.

Skupina Heaven´s Shore

Prišli z Anglicka. V súčasnosti sa venujú najmä svojmu projektu Ja verím, kde spájajú rôzne formy umenia s videoprojekciou. Na evanjelizáciu nepoužívajú len spev a hudbu a tanec, ale aj pantomímu. Tým sa približujú mladým ľuďom a otvárajú ich srdcia pre Boha. Dnes majú skupinu, ktorá má osem členov.

Daniël - Heaven´s Shore

Prečo robíte práve gospelovú hudbu?

Vlastne ani niekedy neviem prečo. Je to dar, ktorý mi Boh dal do cesty. Vidím to ako spôsob komunikácie s mladými ľuďmi. Chcem tešiť mladých ľudí. Chceme pomáhať mládeži a byť misiónármi. Cez hudbu sa možno splní Boží plán pre môj život.

Aký bol váš misijný plán v Prievidzi?

Prišli sme sem robiť školskú misiu a zahrať pre Chraritu. Vo svete je veľa mladých, ktorých život často vyhasne pri drogách, alkohole, stanú sa z nich bezdomovci... Nevedia ako ďalej, nepoznajú Pána Ježiša. Chceme im všade rozprávať o Bohu. To sme chceli aj tu u vás, aby si mladí ľudia uvedomili, že sú jedineční uňho, unikátny a každý z nás má príležitosť vrátiť sa k Nemu, prijať Jeho lásku svojím spôsobom. Zapamätajte si, že zázraky sa dejú

a možno ich očakávať aj po tomto koncerte. Naozaj každý z nás je výnimočný a má možnosť vlastniť Boha vo svojom srdci.

Daniel, čo tebe dal Boh?

Dal mi dar života. Aj to je dar, že píšem tieto piesne. Boh cez tieto slová, ktoré mi on dáva, oslovuje mladých ľudí. Píšem to pre Boha a On to vie. Koncertovali sme už v 31 krajinách Európy i mimo nej. Sme misionári cez piesne.

Čo chceš povedať svojim spevom?

Rád by som povedal hlavne mladým cez spev, aby sa tešili zo života. Lebo život je skutočný zázrak. Každý deň ho žijeme. Zázrak je aj to, že sme tu spolu, práve dnes.

Ako dlho budete koncertovať na Slovensku?

Tak dlho, ako bude chcieť Pán. Cítim sa tu dobre. Ale keď budem viac potrebný inde na svete, pôjdem tam, kde chce Pán.

Ako prijíma mama tvoje misie po svete?

Je v pohode. Je veľmi rada, že žijem pre Boha. Je veriaca a vie, že chcem slúžiť každému človeku, ktorý chce mať a má Ježiša Krista na 1. mieste.

James – Heaven's Shore

Ako sa cítiš po koncerte?

Bolo to technicky ťažké. (elektrika) No mládež bola úžasná. Podporili nás svojim radostným prejavom.

V pantomíme si ukázal, že si bol pred obrátením akoby prázdna krabica.

Áno, hľadal som niečo, čím naplniť tú prázdnu krabicu – seba. Najprv som to hľadal cez materiálne veci. Prišli drogy a alkohol. Nepomohlo to, lebo som cítil vo vnútri ešte väčšiu bolesť a prázdnotu. Moja mama je katolíčka,

otec protestant. Sú veriaci. Až som spoznal, kto je Boh a začal som ho žiť v srdci a poznávať srdcom, môj život sa zmenil.

Je veľa matiek, ktoré sa trápia kvôli deťom, ktoré im blúdia. Máš pre ne nejaký recept?

Veľmi dôležitá je modlitba. Lebo cez modlitbu sa otvárajú dvere k Bohu. Je potrebné, aby sa pre nás stal Boh dôležitým. Tak spoznáme, akí dôležití sme preňho. Matky sa musia modliť s láskou a ľúbiť deti v každej situácii. Neopustiť ich.

Akí sú títo mladí?

Som šťastný po dnešnom koncerte. Sú jednotní a chcú Boha. Vážim si rovnako veriacich aj neveriacich. A tu boli mladí celkovo hladní po Bohu. Lebo všetci sme jeho deti a dôležitá je pre nás všetkých Jeho

láska. Teším sa, keď zdieľam svoju radosť s ostatnými radostnými ľuďmi. Vždy ma to povzbudí.

Aké je tvoje svedectvo?

Jedno dievča raz prišlo ku mne po koncerte a zdôverilo sa mi, že má veľkú bolesť, lebo jej zomrel otec a nevie ako ďalej. Povedal som jej: „Veríš, že je tvoj otec v nebi? Modli sa.“ Boh to zariadil tak, že sme sa opäť stretli. Povedala mi: „Cítim veľký pokoj práve cez modlitbu. Mám radosť, pretože sa modlím a cítim že otec je v nebi.“ Len cez Ježiša príde pokoj a radosť.

Pán dekan Mons. Ján Bednár a Angelika Pažická, riaditeľka Charity sv. Vincenta poďakovali na záver všetkým hosťom i hudobníkom.

Pripravili Anka G.V., Alojz Vlčko a Marek Borko

to
Citakelom Oct 2006
@ Bartolomej
Veľa Božích a ľudí
James
Zároveň
Hlas

Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach a ja vám dám kráľovstvo... (Lk 22, 28)

Práve teraz je čas, aby sme si dali odpoveď na otázku: Chceš patriť medzi všetkých svätých? Chceš patriť medzi všetkých „verných“ zosnulých? Nedávaj odpoveď hneď! Zastaň, sadni si a chvíľu uvažuj. Som Božie dieťa. Sám Boh ma pozýva k svätosti. Vyzýva ma k vernosti v mojom živote, ale aj v okamihu smrti.

Vernosť v živote dáva človek najavo aj v pristupovaní k sviatostiam. Krstom sa zmýva dedičný hriech. Dieťa spolupracuje s posväcujúcou milosťou svojím spôsobom. Prichádza k dôležitému okamihu, keď dieťa vidí, že rodičia pristupujú v kostole k oltáru, kde im kňaz niečo dáva. Dieťa sa opýta rodičov: „Čo vám to kňaz dáva“? A rodičia vysvetľujú svojej ratolesti... „Príde čas, keď tam pôjdeš aj ty, a aj ty dostaneš Eucharistiu, v ktorej je prítomný Pán Ježiš. Ale najprv pôjdeš na prvú svätú spoveď. Čo to je“? Opýta sa dieťa. „Keď urobíš niečo zlé, je to hriech. A tento hriech Nebeského Otca trápi. Preto nebeský Otec poslal svojho Syna Ježiša Krista – druhú Božskú osobu, aby sa za nás z lásky obetoval smrťou na kríži. Zomrel za naše hriechy a tretí deň vstal zmŕtvych. A vo svätej spovedi sa z hriechov vyznáme, chceme sa zlepšiť“.

Ďalšou sviatosťou kresťana pre múdre rozpoznanie hriechu je nevyhnutná prítomnosť Ducha Svätého – tretej Božskej osoby. Jeho nezmazateľnú pečať nesú tí, ktorí prijímajú sviatosť birmovania.

Čo pomáha teda k svätosti a k tomu,

aby sme raz patrili medzi verných zosnulých? **Pokánie – sviatosť zmiernenia.** Boh nám ju dáva ako pomoc a dar. Vieme, že sviatosti rozdeľujeme na uzdravujúce a pomáhajúce. Život Božích detí sme získali pri krste. Ale tento život sa môže stratiť alebo zoslabnúť. Ako? Hriechom! Ježiš Kristus tiež uzdravoval dušu aj telo. Chcel, aby Cirkev mocou Ducha Svätého pokračovala v jeho diele uzdravovania a spásy voči Božím deťom.

Niektorí ľudia považujú za pravidelnosť svätej spovede i to, že chodia len raz do roka na svätú spoveď. Prikázanie, ktoré poznáme, hovorí: „Aspoň raz v roku sa vyspovedať a prijať Sviatosť oltárnu“. Vážnou chybou je, že človek súčasnosti namiesto slova „aspoň“ dáva slovo „iba“ alebo „len“ raz v roku sa vyspovedať a prijať Eucharistiu. Z toho vzniká otázka do nášho vnútra: Stačí napríklad mladému človeku iba raz do roka pristúpiť k svätému prijímaniu a k svätej spovedi? Na túto otázku vám nedávam odpoveď ja, ako kňaz. Dávajú ju mladí ľudia zo školských lavíc, ktorí hovoria jasne a nahlas: Nestačí! Diabol v dnešnej ťažkej dobe udiera na duše, ktoré sú najmenej vyzbrojené Božou milosťou. Brat, sestra, položme si otázku: Ako je vyzbrojená tvoja duša teraz? Ani teraz nedaj odpoveď hneď. **Zastaň, sadni si a uvažuj.** Na čo si prišiel? Vzdialil si sa od Boha? Nikdy nie je neskoro začať odznova. Boh Ťa nekonečne miluje, vie o tebe a čaká na teba... Nemaj strach vyznať sa Bohu! Si jeho milovaným dieťaťom. Spytovanie

svedomia cez spovedné zrkadlo je pre deti, mladých, rodičov i starých rodičov. Skús pozorne skúmať svoj život a možno aj ty zistíš, že na svätú spoveď by si mal chodiť častejšie. Veľmi veľa závisí od tvojej prípravy na sviatosť pokánia. Ak človek hreší, ubližuje nielen Bohu, Cirkev, ale aj sebe.

Čo vlastne robíme, keď pristupujeme k tejto sviatosti? Pri svätej spovedi sa stretávame s Najsvätejšou Trojicou. Je dôležité rozpoznať závažnosť hriechu. Vyjadruje to sviatosť pokánia, ktorá je sviatosťou obrátenia. – návratom k Bohu Otcovi. Svätý Ján apoštol hovorí: „Ak nemáme hriech, klameme sami seba“.

Je isté, aká bude tvoja príprava k sviatosti, taká bude aj odmena. Ak môžeš, nájdí si miesto, ktoré ti najviac pomôže vhlbiť sa do seba. **Bud' úprimný a čestný voči sebe aj voči Bohu.** Veď Pán vie o tebe všetko. Neboj sa dávať svojím postojom pred spovednou miestnosťou najavo, že chceš robiť pokánie. Uvedomme si, že to, čo sme zlé urobili ako kresťania, neškodí len nám, ale skutočne celej Cirkvi.

Keď vchádzame do spovednej miestnosti, nezabúdajme sa katolícky pozdraviť. Naučme sa byť pri svätej spovedi struční a jasní. Veď nezakryjeme žiaden hriech. Raz aj tak všetko vyjde najavo. A čo kňazovi nie je jasné, môže sa nás to opýtať. Nerobí to zo zvedavosti, ale má Boží zámer – pomôcť vám. Nebojte sa v spovednej miestnosti ničoho, pretože kňaz to prežíva spolu s vami. Zadosťučinenie, alebo ľudovo povedané „pokutu“ ktorú dostávame, berme vážne. Viackrát sa k nej vráťme do ďalšej sv. spovede. Podľa možnosti zadosťučinenie si vykonajme hneď po sv. spovedi, alebo v najbližšom čase. Stáva sa, že na

v roztržitosti zabudneme. Nech nás to neznepokojuje, môžeme to nahradiť inými modlitbami či skutkami pokánia. Pri ďalšej svätej spovedi môžeme, upozorniť, čo sme mali za pokánie z predchádzajúcej svätej spovedi, poprípade pripomeňme, že sme na konkrétne zadosťučinenie zabudli.

Ak sme sa skutočne a úprimne vyznali z hriechov, ľútosť by mala byť vyslovená nahlas z celého srdca, aby kňaz na znak vašej hlbokkej a úprimnej ľútosť, vám mohol dať rozhrášenie. Vždy po svätej spovedi, keď kňaz zvolá: **„Ďakujte Pánovi, lebo je dobrý; človek má odpovedať: „Lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky“.** Všetko, čo sa odohráva v spovednej miestnosti, je poznačené Božím milosrdenstvom. Zo sviatosti pokánia plynú tieto účinky: zmierenie s Bohom, s Cirkvou, odpustenie večného trestu za smrteľné hriechy, pokoj svedomia a útecha, vzrast duchovných síl pre kresťanský život.

Chceš aj ty raz patriť medzi svätých a všetkých verných zosnulých? Nemal by si prehliadnuť ešte jednu sviatosť. Tou sviatosťou je pomazanie chorých. Udeľuje sa v starobe a v ťažkej chorobe. Netreba sa báť zavolať kňaza k lôžku chorého, pretože sviatosť pomazania chorých sa udeľuje pre uzdravenie tela i duše – pre jej záchranu. Nenechávajme si prijatie tejto sviatosti až na poslednú chvíľu svojho života i života svojho blížneho. Môže sa stať, ako sa aj stáva, že zrazu nemôžeme zaobstarať na poslednú chvíľu kňaza a veriaci človek zomiera nezaopatrený. Znášať utrpenie bez sviatosti je veľmi ťažká vec. Zomierať v stave hriechu a nezaopatrený ešte ťažšia. Modlime sa o silu Ducha Svätého, aby nám bol nápomocný práve vtedy,

keď sa nás zmocňuje strach a obava o blízneho a preto neodkladne volajme kňaza. Chce to len jedno: zastaviť sa a rozmýšľať: Chcem byť svätý? Chcem patriť medzi verných zosnulých? Áno, chcem! Tak si zapamätaj a ži v jednej myšlienke, keď už stojíš nad hrobom

svojich blížnych: **Pravidelná svätá spoveď a sväté prijímanie je najlepšia príprava na našu večnosť, na stretnutie sa s Bohom. Tak sa staneš Svätým a v čase smrti – verným zosnulým.**

Pripravil: Mgr. V. Páleník, kaplán

Petr Šafránek

Dušičky

Na hřbitov vchází tma
Do srdcí světlo
Škrtají zápalky
Malé soukromé hranice
Pro oběť Bohu klidu
Voní vosk a jehličí
Je to hold starým láskám
I konec starým nenávisťem
Je klid opadaného listí
Rozechvělé oči svící
Zvěstují přítomným
Že život i smrt jsou věčné

Večnost' je pred nami, večnosť' je za nami a pre nás ostáva iba chvíľ'a medzi večnosť'ou.

Spomienka na zosnulých mladých farníkov z našej farnosti.

Agika Vidová, študentka,

* 11. 5. 1979
+ 17. 11. 1995
...prudký náraz, že to bolo počuť až do bytov činžiarov, ľudia sa zbehli. Jedni plakali, druhí hromžili na

vodiča, tretí sa ticho modlili. Ihneď prišla lekárka, robila, čo mohla. Nedalo sa už pomôcť, konštatovala smrť Agiky Vidovej. Potom prišla bolesť rodičov, brata, celej rodiny.

Na spomienky na Agiku sme sa spýtali jej mamky

Ako sa to dalo prežiť?

Mária bola pod krížom, veľmi trpela, keď jej zabili syna. Trpím aj ja. Svätá matka prežila smrť svojho Syna. Prosila som o silu, aby aj mne, Agikinej mame,

do dal Boh silu a nádej. Keď som sa to dozvedela, bola som v práci. Manžel bol na liečení, syn Jarko v škôlke.

Áká bola vlastne Agika?

Narodila sa 5. mája 1979. Jednoducho plná lásky. Lúbila celú rodinu, starých rodičov, rada navštevovala deti z manželovej strany (nevlastných súrodencov). Spájala celú rodinu. Nerobila rozdiely, bolo to radostné dieťa. Základnú školu vychodila na II. ZŠ Sama Chalupku, chodila do plaveckej triedy. Potom navštevovala Strednú poľnohospodársku školu, odbor agropodnikanie. Práve chodila do druhého ročníka. Mala veľmi rada zvieratá. Jej chodníčky viedli často smerom na Kúty ku koňom. Rada športovala, všetko chcela poznať, vidieť. Často opatrovala malého brata Jarka a vodila ho do škôlky, keď som bola v práci. Mala mimoriadny súcit k človeku. Chodila so mnou a bratom Jarkom na Kalváriu do Nitrianskeho Pravna. Práve na Povýšenie svätého Kríža. Robila si starostlivo prvé piatky. Priateľky mala aj zo spoločenstva z farského kostola sv. Bartolomeja. Tiež sa priatelila s Jankou Šimkovičovou a Jankou Vaňovu. Raz mi povedala: „Mami, ja chcem ísť za rehoľníčku.“ Odpovedala som jej: Až skončíš strednú školu, pre mňa za mňa choď. Mala čistú dušu plnú nádeje a lásky. Aj jej brat stále vraví, že cíti neustále pomoc zhora všade kam sa pohne. Vraj si je istý, že je v zvláštnej ochrane a že je to pomoc od Agiky. Že je jeho anjelom strážnym.

Čo sa vtedy vlastne stalo?

Keď sa to stalo, išla Agika navštíviť chorú kamarátku do nemocnice. Kráčala po chodníku, keď ju zrazilo auto. Roztrhlo jej pečeň. Tak vyhasol jej mladý život. Bol práve deň študentov 17. november 1995. Keď zomrela, viackrát sme videli

na Severe mladých na koňoch. Nemo stáli na mieste tragédie.

Celá rodina stála pri nás. Mám šesť sestier, všetky mi pomáhali. Všetci nám pomáhali prekonať najhoršie. Keď bol manžel odvezený do Bratislavy s chorým srdcom, po tridsiatich rokoch pristúpil k svätej spovedi, prijal sväté prijímanie i sviatosť pomazania chorých. Krátko po tom zomrel.

V manželovej rodine sa už pred mnohými rokmi stalo niečo podobné...

Kedysi pred mnohými rokmi tragicky zomrel mužov brat Igorko v máji na Božie telo. Za komunistov tvrdo potláčali kresťanov. A vtedy jednoducho vpálil medzi ľudí na procesii autobus. Bolo to v roku 1955.

Odpustili ste vodičovi?

Boh vie o všetkom. Všetko som mu odovzdala, aj odpustenie. Žijem s tým, čo sa stalo. Nech každý prosí o silu a potom dokáže odpustiť.

Janka Šimkovičová, študentka,

* 18. 6. 1979

+ 18. 6. 1995

Keď Janka odišla z Prievidze na Strednú zdravotnú školu do Zvolena, navštevovala spoločenstvo mladých vo Zvolene na interná-

te. Písala si myšlienky, zápisky z kázní, z duchovných cvičení z Vrúcka. Z ničoho nič ochorela. Zdalo sa to byť bežné ochorenie. Mala však leukémiu.

Zo spomienok Jankinej mamky:

Štyridsať dní trval nemocničný pobyt Janky. Sústavne ju navštevoval otec a celá rodina. Bola som vďačná Bohu, že nás cez toto všetko previedol a podržal

nás. Bolo to zariadené tak, že aj dcéra Mária sa vrátila po roku z misii z Ruska. Ďalšia dcéra, sestra Beáta Terézia v Karmeli zotrvala na kolenách a keď som prišla z nemocnice domov pre veci, bol doma Beatktin list. „Idem teraz na rekolekcie, budem kľačať pred Bohostánkom a ja vás do Bohostánku zamknem so všetkými vašimi starosťami.“ Syn Marián i celá rodina zdieľala s nami všetko spolu. Boh chce skutočne od nás ľudí zomknutie, odpustenie a lásku. Aby sme stáli jeden pri druhom aj v najťažších chvíľach.

Jej posledné chvíle boli pokojné a odovzdané, pretože pani doktorka mi dovolila byť pri Janke v nemocnici. Povedala: „Janka vás potrebuje, je to predsa vaše dieťa.“ Mohla som byť pri nej od vizity až do deviatej do večera. Spolu sme sa modlili, rozprávali a keď zaspala, modlila som sa pri nej sama. Asi týždeň predtým, než zosnula, keď som ku nej prišla, povedala mi: „Trpím, ale som veľmi šťastná.“ Najťažší bol jej posledný týždeň. Bol to týždeň veľkého utrpenia. Keď som prichádzala do nemocnice, mala som vopred triašku s otázkou „Bože, čo nás ešte čaká“. Zdalo sa mi, že som odovzdaná Bohu, ale triaške som sa nevyhla. Poslednú noc som bola s ňou a na moje narodeniny odovzdala dušu Pánovi.

Mala veľké duchovné boje. Aj keď ju predtým spovedal dp. Róbert Krajčík,

znova pýtala kňaza. Podriemkávala. Keď sa prebrala, podchvíľou vravela: „Bože, veľmi Ťa milujem, a preto ľutujem, že som Ťa hriechom urazila.“ Poprosila ma, aby som zobrala knižku a čítala jej spytovanie svedomia. Mala som jej hriechy zapisovať. Mala obavu, či aj taká spoveď bude platná. Večer už nevládala rozprávať, očká sa jej zalievajú krvou. Kňaz povedal, že je to čistá duša, že už nemusí k spovedi. Ale ešte prišiel. Vtedy som si uvedomila, aké je dôležité modliť sa pri zomierajúcich. Aký je ťažký očistec, keď i toto očisťovanie na Zemi je také ťažké. Kňaz odpovedal: „Nebojte sa, nebo si berie svoj dar. Zlí poznávajú pravdu a preto útočia.“ Tak mi to vysvetlil. Vykropil miestnosť svätenou vodou. Nastal pokoj. Ráno som prišla za ňou a modlili sme sa spolu ruženec. Ona pochybovala perami. Okolo obeda ju ešte zobrali na dialýzu. Po tom, ako sa vrátila, v hodine Božieho Milosrdenstva zomrela. Keď išla na tú dialýzu, videla som, že je už zmierená, odovzdaná Ježišovi. Spomínam si, že predtým povedala: „Áno, chcem byť Ježišovou nevestou.“ Keď potom prišiel fráter Peter, ktorý k nej chodil, slzy mi tiekli, d'akovala som Pánovi Ježišovi, že sa už netrápi. Modlila som sa slávnostný ruženec, iný som nevládala. Povedal mi: „Vy matka, d'akujte Bohu a tešte sa. Nebuďte smutná.“

Pripravili Anka G.V. a Alojz Vlčko

*Ja však budem volať k Bohu
a Pán ma zachráni.
Večer i ráno i napoludnie
budem rozjímať
a vzdychať a vypočuje môj hlas.*

A zachovaj nám starkú...

Pravá i ľavá ruka p. farára Masláka

Ich dvaja synkovia sa narodili už tam. Ovládajú rodný jazyk nemčinu i slovenčinu. Veď ako inak by sa dohovorili so starkou. Navštevujú základnú školu vo svojom rodisku. A v jednej triede ich je 21. Do triedy chodia traja Slováci. Túto školu navštevujú deti z Izraela, Iránu, Turecka, Ghany, Afriky, z Bosny Hercegoviny, Albánska, i domáci. Učia sa v anglickom a nemeckom jazyku. Deti sú k sebe priateľské. V blízkosti školy sa nachádza kostol dvanástich apoštolov, ktorý navštevujú a tiež sa opravuje kostol sv. Štefana. Striedajú sa omše slovenské s českými. Chlapci povedali, že miništrujú celkom radi. Miništrujú i dievčatá. Pán farár Maslák (slovenskej národnosti), zobral miništrantov aj na krásny výlet na bobovú dráhu. Markus je pravou rukou dp. farára a mladšieho Jožka, volá dp. farár jeho ľavou rukou. Od prvej triedy sa učia náboženstvo. Markus chodí do deviatej, Jožko do siedmej triedy, najradšej má fyziku. Raz týždenne – 2 hodiny ich učí náboženstvo katehéta, ktorý vie veľmi veľa o Bohu. Tak mi rozprávajú chlapci. Často sa stretávajú s p.

Ten nebeský telefón je ale vec. Keď dobre poprosíš, si trpezlivý, raz dva si u starkej. Každé prázdniny. Mohli by o tom rozprávať Markus i Jožko. Súrodenci z veľkého mesta, žijúci aj s rodičmi až tam, za hranicami, v Nemecku. Deti ľúbia svojich rodičov, ktorí sú pôvodom Slováci. Roky ťažko pracujú ako robotníci. No i tak pomáhajú, ako sa dá, rozvetvenej rodine na Slovensku.

farárom. Na začiatku, aj v predposledný deň šk. roka, je vždy ďakovná omša žiakov i učiteľov. Veľmi krásne výsledky dosahuje i Slovenská katolícka misia, ktorá tam pôsobí už 50 rokov a teraz ju vedie dp. Maslák. Deti chodili na mládežnícke misie každý piatok a mamka i Markus chodia do speváckeho zboru v stredu. V piatok je stretnutie detí i mládeže s kňazom.

Nebeský telefón

Títo chlapci často kľacia aj s rodičmi na kolenách pri modlitbe sv. ruženca i doma. Ich telefónnou šnúrou je ruženček. Tento telefón nič nestojí, ale stojí za to modliť sa ho. Učí ich to otec, mama i starká, ktorá im pripomína, že práve táto modlitba jej neraz zachránila život. Doma sa modlievajú každý piatok s rodičmi ku všetkým svätým, za zosnulých celého sveta, za hriešnikov, za sv. otca, za rodinu a za starkú. Od malička sa modlievajú aj so starkou. Keď prídu k nej deti vidia, že ruženček nepúšťa z rúk. A práve cez tento nebeský telefón sa naučili prosiť, aby im ju Pán Boh ešte zachoval. Lebo druhú starkú si už vzal k sebe.

Láska buď je, alebo nie je

Obaja súrodenci sa sotva dočkajú prázdnin, aby si už mohli u starkej užiť si „slovenského vzduchu“. Nevadí im ani dlhá štreka autom, sú to už skúsení cestovatelia. Veď majú na Slovensku rodiny a svojich priateľov. Kedysi skôr, z času na čas, ich starká aj navštívila. No teraz hovorí, že má už choré srdce. Aj preto bežia za ňou a ubezpečujú ju, že to nie je choroba

srdca, keď ju bolí. To ju bolí srdce z velikánskej lásky k nim, vnúčatám i k deťom.

A láska buď je, alebo nie je. A keď je, niekedy aj zabolí...

Dobrotivý Bože, ty, ktorý vieš o dobrých a obetavých starkách po celom svete, opatruj ich vo svojom Srdci.

A. G. V.

„To je mamin popol.“

Prišla k našim dverám v utorok ráno. Na sebe mala špinavé, roztrhané šaty a v rukách držala plechovku od farby. Od prvého momentu nám dala jasne najavo, že ona a plechovka patria k sebe. Čokoľvek robila, kamkoľvek išla, malú plechovku nikdy nepustila z rúk.

Keď Kathy sedela v krízovom centre, plechovku mala na kolenách. Brávala ju so sebou do jedálne a večer do postele. Keď sa sprchovala, plechovka stála len pár krokov od nej. Keď sa prezliekala, mala ju položenú pri nohách.

„Prepáčte, to je moje,“ povedala našim poradcom, kedykoľvek sa na plechovicu pýtali. „Táto plechovka patrí mne.“

„Nechceš mi povedať, čo je v nej, Kathy?“ pýtala som sa. „Nie, dnes nie,“ odpovedala a ticho odišla.

Keď bola Kathy smutná, nahnevaná alebo ju niečo - čo sa stávalo veľmi často - odišla aj s plechovkou do svojej izby na treťom poschodí. Raz som náhodou prechádzala okolo a cez odchýlené dvere som pozorovala, ako sa kýve z boka na bok, plechovicu drží v náručia pošepky sa jej prihovára.

Celý život pracujem s problémovými deťmi - len tento rok mi ich cez ruky prešlo 35000. Som zvyknutá vidieť ich s plyšovými zvieratkami v rukách (neverili by ste, ale aj niektoré z najdrsnejších, najtvrdších detí v Dome

zmluvy majú svojho plyšového miláčka). Každé dieťa potrebuje mať niečo, čo je jeho, niečo, čo môže držať. Ale plechovicu od farby?! V hlave mi zvonilo na poplach. Musím sa zblížiť s týmto dieťaťom a musím to urobiť čo najskôr.

Dnes ráno som Kathy „náhodou“ stretla na chodbe. „Nechceš ísť so mnou na raňajky?“ navrhla som jej.

„To by bolo skvelé,“ súhlasila.

Niekoľko minút sme len tak sedeli v rohu jedálne, v ktorej sa prekrikovalo okolo stopäťdesiat hladných detí. Potom som sa zhlboka nadýchla a položila priamu otázku: „To je naozaj pekná plechovka, Kathy. Čo je v nej?“

Nastalo dlhé ticho. Kývala sa spredu dozadu a jej čierne husté vlasy sa hojdali s ňou. Potom sa zastavila a so slzami v očiach pozrela na mňa.

„To je moja mama,“ povedala.

„Och“ - povedala som. „Čo myslíš tým, že je to tvoja mama?“

Je to mamin popul,“ vysvetlila mi Kathy. „Bola som si ho vypýtať v krematóriu. Pozrite, poprosila som ich, nech mi na ňu dajú aj nálepku s maminým menom.“

Kathy mi podržala plechovku priamo pred očami. Malý štítok na boku

označoval všetko, čo z jej mamy zostalo: dátum narodenia, dátum úmrtia, meno. Nič viac. Potom si pritiahla plechovku opäť k sebe a zovrela ju v náručí.

„Mamu som vlastne nikdy nepoznala, sestra. Dva dni po mojom narodení ma hodila do kontajnera.“ (Kathino rozprávanie sme si overili. Dva dni po tom, čo sa narodila, bol v new-yorských novinách článok o tom, že polícia našla na mestskej skládke novonarodené dievčatko. Áno, bolo to presne dva dni po Kathinom narodení.) „Odvtedy som žila v rôznych sirotincoch a detských domovoch. Veľmi som sa na mamu hnevala. Ale potom som sa rozhodla, že sa ju pokúsim nájsť. Mala som šťastie. Ktosi mi povedal, kde žije. Vyhľadala som jej byt, ale nenašla som ju doma. Bola v nemocnici. Zomierala na AIDS.“

Kathy sa na moment odmlčala a potom pokračovala: „Išla som do nemocnice. Bolo to deň predtým, ako umrela. Ale stihla mi povedať, že ma má rada, sestrička,“ vzlykala Kathy, „preto som si išla vypýtať jej popul.“ (Dvakrát sme si overili celý príbeh... každé slovo bola čistá pravda.)

Objala som Kathy a ona mi dlho, dlho plakala v náručí. Bolo dosť náročné držať ju, lebo ani teraz nepustila plechovku z rúk. Nevyzerala však, že by jej to prekážalo. A mne tiež nie. Pred niekoľkými hodinami som ju opäť videla, práve večerala. Dala si záležať na tom, aby prišla až ku mne a pozdravila ma. A ja som si dala záležať, aby som ju objala ešte silnejšie než inokedy...

Príbeh z knihy V tieni Božej lásky

O benefičnom koncerte s Angelikou Pažickou

Prečo ste sa rozhodli pre benefičný koncert práve v tomto období?

Jednak sme chceli týmto spôsobom vzdať Bohu vďaka za 15 rokov, počas ktorých nám neustále žehnal. Prievidzská charita bola pravdepodobne prvá na Slovensku, ktorá obnovila v roku 1991 svoju činnosť. Koncert je tiež jednou z príležitostí, ako dať vedieť o sebe, že sme tu. Občas sa stretávam s prekvapením spoluobčanov z nášho mesta, keď zistia, že tu také niečo existuje, aké služby charita poskytuje. No a keďže charitný dom čaká rekonštrukcia vykurovacieho systému a tiež elektrických rozvodov, výťažok z koncertu bude určený práve na tento účel.

Ako ste sa dostali ku kapelám Timothy a Heaven's Shore?

Dlhší čas som uvažovala koho osloviť. No ako pri celej organizácii koncertu, aj v tomto ma viedol Pán, posielal ľudí... Na niektorých som sa sama obrátila o pomoc a radu. Bola som veľmi šťastná, keď mi Marián Lipovský oznámil po dovolenkovom období, že prídu, že nás dokonca uprednostnili pred nejakým iným miestom, kam ich na dnes pozývali. Tu na okolí ešte nehrali. No a Heaven's Shore? Tí ma prekvapili tým, že sa sami ponúkli. Predchádzajúce dva dni totiž mali výchovné koncerty na Spojenej piaristickej škole. V Prievidzi nie sú po prvýkrát. Oslovila som aj iných gospelových interpretov, avšak tí už mali na dnešný deň prisľúbené iné vystúpenia. Obe tieto kapely som už párkrát videla a počula. Mám aj pár ich CD. Viem, že to čo tieto kapely robia, nie je len o príjemnej hudbe, sympatickom prejave, ale aj o hlbokom poslanstve

Ježiša Krista. Víziou ich služby je viesť ľudí k hlbšiemu vzťahu s Ním a zjednoteniu kresťanov aj na Slovensku. Členovia kapiel sú z rôznych kresťanských denominácií. Mládež pre Krista je tiež naddenominačnou organizáciou, známou usporadúvaním open-air festivalu Campfest. My ako charita slúžime tiež ľuďom bez rozdielu, veriacim aj neveriacim, nielen katolíkom. Heaven's Shore žijú v podstate misionár-

skym životom, slúžia Bohu svojou hudbou, to je mi blízke... Vedia tak jedinečne pritiahnúť hlavne mladých ľudí. Včera sme ich mali na stretku, čosi nám porozprávali.

Naplnil koncert Vaše očakávania, cieľe?

Musím povedať, že nejaké konkrétne očakávania som nemala. Človek by mal byť pripravený prijať, že nie všetko musí „vyjsť“ podľa jeho predstáv. Odovzdali sme to všetko do Božích rúk a myslím, že On to „zrežiroval“ ako On

chcel. Som príjemne prekvapená, koľko ľudí nás prišlo týmto spôsobom podporiť, aj zo širokého okolia. Veľa mladých, ale aj starších. Ako som si všimla, aj nekatolíkov. Mladí skákali, tleskali... Je to fajn, vidieť ľudí tešiť sa zo svojej viery, prežívať spolu radostné poslanstvo. Iste odchádzajú obnovení na duchu. O to šlo asi najviac, prežiť takéto chvíle v Božej prítomnosti. Mňa tiež koncert a celkovo prítomnosť Timothy a Heaven's Shore povzbudili do služby Bohu, núdznym, práci v charite. A čo sa týka výťažku z koncertu, približne 10 tis. Sk nám zostane na spomínané opravy v charite.

Máte nejaký zaujímavý zážitok z koncertu?

Zážitkov mám určite viac, niektoré sú možno úsmevné, niektoré azda banálne... Na javisku predsa len nie som zvyknutá vystupovať, iste si to mnohí všimli a pobavili sa. Veľkým zážitkom bola pre mňa spoločná modlitba spolu s členmi kapiel a moderátormi Peťom a Maľkou tesne pred začatím koncertu. Zážitok, ktorý si však určite odtiaľto odnesiem a na ktorý len ľahko nezabudnem je paradoxne z posledných chvíľ vystúpenia Heaven's Shore. Zo začiatku nefungovala projekcia z PC, no a potom zlyhala elektrina, čosi tam vyhorelo. Elektrické nástroje nefungovali, len

mikrofóny. Takže chlapci museli stále rýchlo vymýšľať čo ďalej, improvizovať. Poriadne sa zapotili.

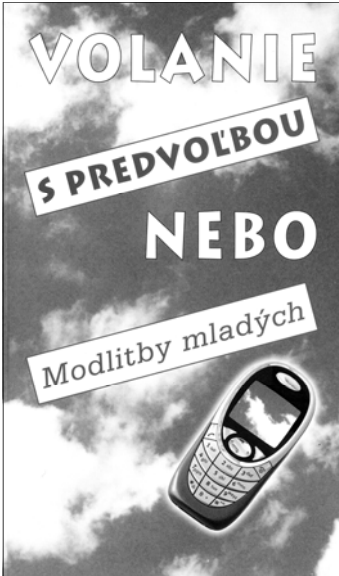
Z hľadiska to možno až tak nevyzeralo. Iste boli potom aj dosť znechutení. Avšak to, čím na mňa zapôsobili, bola pokora a pokoj, s ktorým z pódia odišli. Žiadne hľadanie vinníka a pod. Myslím, že práve týmto sa „ukázali“. Je to určite aj o ich prežívaní viery. Majú úžasné dary od Pána, klobúk dole! S takýmto prejavom sa človek v dnešnom svete „superstar“ často nestretá.

A nejaké odkazy na záver?

Chcem sa touto cestou poďakovať všetkým, ktorí mi pomohli pri organizácii koncertu, roznášaní plagátov, moderovaní ale aj mnohým ďalším za modlitby. Osobitne ďakujem firme Nestlé Slovensko, s. r. o. za sponzorský dar na usporiadanie koncertu a tiež Mestskému kultúrnemu stredisku v Prievidzi, p. riaditeľovi Bc. Petrovi Paulíkovi. Verím, že s Heaven's Shore sa o pár mesiacov stretneme opäť, no pri trošku odlišnej príležitosti. A že charite sa bude s Božou pomocou aj naďalej dariť, napriek všetkým prekážkam a problémom, s ktorými ako nezisková organizácia zápasí („2%“ a pod.).

Modlitby pre mladých PRED STUŽKOVOU

Je tu dlho očakávaná chvíľa, Pane môj, viedol si ma až k nej. *Zelená* stužka mi bude pripomínať nielen túto skutočnosť, ale aj to, že na mňa budú hľadieť už ako na dospelého človeka, ktorý si uvedomuje svoju zodpovednosť, dokáže sa správne rozhodnúť a postupne sa osamostatňuje. Toto všetko je predo mnou, i keď ako príliš vzdialená budúcnosť. Otče nebeský, môj Pane, teraz sa chcem sústrediť na to, čo je bezprostredne predo mnou: na sláv-nostné odovzdanie zelenej stužky. Za to Ti patrí moja vďaka. Je mi celkom jasné, že bez Tvojej stálej pomoci a ochrany by som sa nikdy nedožil/nedožila tejto slávnosti. Vďaka aj za mojich rodičov. Nevybral/nevybrala som si ich sám/sama, boli Tvojím darom pre mňa. Som šťastný/šťastná, že tu so mnou sú, určite je to pre nich radosná odmena za ich námahu a starostlivosť. Vďaka Ti za všetko, čo si mi dal, môj Ochranca a Spasiteľ. Amen.

KEĎ BOLÍ DUŠA

Pane, nič ma nebaví. Viem, vyzerá to ako nevdáčnosť, ale neviem sa premôcť. Stále rozmýšľam, stále som unavený/unavená, nevidím, čo mám ďalej robiť, a pritom nestíham to, čo by som mal/mala. Moji blízki sú zo mňa nešťastní. Priatelia tiež. Cítim vo vnútri bolesť. Neviem ju opísať. Nerozumiem jej. Bojím sa, ale neviem čoho. Zviera mi hrdlo a mám v ňom hrču. V hlave mi hučí a cítim sa, ako by som bol/bola vo sne. Prosím Ťa, zmiluj sa nado mnou. Nevládzem! Toto nemôže byť od Teba. Prosím Ťa, zachráň ma! Ty vieš a dokážeš všetko. Dotkni sa ma tak, ako si sa dotýkal tých tisícov chorých. Verím, že ma môžeš uzdraviť. Prosím, vypočuj ma, pre Tvoju lásku, ktorú si mi dokázal na kríži. Ty si prekonal i smrť. Môžeš dať život tam, kde ho niet. Prosím, dokáž na mne svoju moc. Amen.

LITURGICKÉ OKIENKO

1. november - VŠETKÝCH SVÄTÝCH – prikázaný sviatok - streda

Č1 - Neškodte zemi ani moru, ani stromom, kým neoznačíme na čele služobníkov nášho Boha!

Zjv 7, 2-4. 9-14

R - Blahoslavení čistého srdca, lebo onividia Boha

Ž 24, 1-6

Č2 - Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí zhora, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo.

Jn 3, 1-3

Ev - Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich: „Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme. Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo...“

Mt 5, 1-12a

5. november - 31. nedeľa cez rok

Č1 - Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný!

Dt 6, 2-6

R - Milujem Ťa, Pane, ty moja sila.

Ž 18, 2-4. 47-51

Č2 - A tamti sa mnohí stali kňazmi, lebo im smrť bránila zostať.

Hebr 7, 23-28

Ev - „Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?“ Ježiš odpovedal: „Prvé je toto: Počuj, Izrael, Pán, náš Boh je jediný Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily! Druhé je toto: Milovať budeš svojho bližného ako seba samého! Iného väčšieho prikázania, ako sú tieto, niet.“

Mk 12, 28b-34

12. november - 32. nedeľa cez rok

Č1 - Múky z hrnca nebudne a z krčaha nebude chýbať olej až do dňa, keď Pán dá na zem dažď.

1Kr 17, 10-16

R - Chváľ, duša moja, Pána.

Ž 146, 7-10

Č2 - Kristus totiž nevošiel do Svätyně zhotovenej rukou...

Hebr 9, 24-28

Ev - Ako učil, hovoril: „Varujte sa zákonníkov, ktorí radi chodia v dlhých rúchach, túžia po pozdravoch na uliciach, po prvých stolicích v synagógach a popredných miestach na hostinách. Takých postihne prísnejší súd.“

Mk 12, 38-44

19. november – 33. nedeľa cez rok

Č1 - Pán má spor s Judom, chce strestať Jakuba podľa jeho ciest...

Dan 12, 1-3

R - Chráň ma, Bože, k tebe sa utiekam.

Ž 16, 5-11

Č2 - Lebo jedinou obetou navždy zdokonalil tých, čo sa posväcujú.

Hebr 10, 11-14

Ev - „V tých dňoch, po onom súžení, slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoj jas, hviezdy budú padat' z neba a nebeské mocnosti sa budú chvieť. Vtedyvidia Syna človeka prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou. On pošle anjelov a zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch strán sveta, od kraja zeme až po okraj neba... Veru, veru, hovorím vám: Nepominie sa toto pokolenie, kým sa to všetko nestane. Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nepominú.“

Mk 13, 24-32

26. november - 34. nedeľa cez rok – KRISTA KRÁĽA

Č1 - A jemu bola odovzdaná vláda a kráľovstvo...

Dan 7, 13-14

R - Pán kraľuje, oslavujme ho.

Ž 93, 1-5

Č2 - Ja som Alfa a Omega, hovorí Pán Boh...

Zjv 1, 5-8

Ev - Pilát sa spýtal Ježiša: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“ Pilát odvetil: „Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo si vykonal?“ Ježiš odpovedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta...“ Pilát povedal: „Tak predsa si kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ... na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde .“

Jn 18, 33b-

KANOE (kamarát NOE)

Klub priateľov TV LUX a TV NOE chce osloviť aktívnych členov farností a spoločenstiev, ktorí by pomáhali nášmu klubu získavať nových členov. Členovia klubu, ktorých tieto osoby získajú budú môcť prostredníctvom tejto osoby KANOE spoločne komunikovať s klubom. Členovia spoločenstva KANOE priateľov Klubu priateľov TV LUX a TV NOE budú zapájaní do rôznych aktivít TV LUX.

Úlohou tohto dobrovoľníka Kanoe (kamarát NOE) bude :

- zabezpečovať, aby v jeho farnosti bol dostatočný počet prihlášok a poukázok Klubu priateľov TV LUX a TV NOE
- zbierať prihlášky, prípadne členovia sa môžu priamo u neho prihlásiť
- spoločnou zbierkou členov z jeho farnosti, či spoločenstva môžu prispievať do Klubu priateľov TV LUX a TV NOE

Pozývame priaznivcov festivalu Mladí mladým na jeho 12. ročník, ktorý sa bude konať 25.11. 2006 v Kultúrnom dome vo Veľkej Lehôtke, so začiatkom na sv. omši o 15:30. čaká na vás osem zaujímavých hostí. Skupina Spray

www.zksm.sk

Po otvorení tejto stránky sa ma príjemne prekvapil vzhľad, veľmi príjemné farby. Trochu mi síce trvalo, kým som sa zorientoval v menu ktoré je rozdelené na tri časti – vľavo, pravo a hore.

Čo sa týka obsahu, nájdeš tu samozrejme základne informácie, ale aj informácie o akciách ktoré sa plánujú. Pokiaľ chceš vedieť o akciách ZKSM, stačí si naozaj pozrieť na túto stránku. Nechýbajú tu ani fotky z akcií. Celkovo je táto stránka veľmi podarená prezentácia ZKSM a ak sa chceš zúčastňovať na ich akciách alebo sa o nich niečo viac dozvedieť, oplatí sa sem kliknúť.

Greenhorn

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 9. 2005 DO 25. 10. 2006*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali*

Matej Bartovič
 Matej Lehocký
 Veronika Lenghartová
 Martina Pišová
 Sára Cagaňová
 Karin Danišová
 Lukáš Nguyen

Matúš Cáva
 Denis Hamran
 Daniel Baláž
 Veronika Bilová
 Lucia Boháčová
 Alex Kalina

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Adrián Mikuš a Ing. Darina Ivančíková
 Artur Chovan a Jana Poliaková
 Mgr. Juraj Gordan a Miroslava Švecová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Milan Krátka, 64r.
 Viktória Žišková, 81r.
 Milan Michalec, 72r.
 Alexander Takács, 78r.
 Drahomíra Chudá, 45r.
 Tibor Bojtko, 62r.
 Eva Lauková, 59r.
 Anna Koíbová, 87r.

Mária Bekkerová, 82r.
 Viliam Mihálik, 61r.
 Žofia Mališová, 66r.
 Ján Petráš, 64r.
 Melánia Bullová, 80r.
 Jozef Púčik, 28r.
 Ladislav Lukáč, 56r.

Odpočinitie večné daj dušiam, Pane ...

Foto: titulná strana - Petr Šafránek, str. 4,5,6,11,13,15,16,18B,19, - M. Melicherčíková, str. 17, 18A - M. Pažický, ostatné foto súkromné albumy

BARTOLOMEJ — časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariam@pobox.sk

Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčekovci, Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA L, spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Pod'akovanie Bojnickej nemocnici

Dnešná doba trpí pesimizmom, človek sa stretáva so zápornou kritikou takmer všetkého. 8. – 12. októbra 2006 som sa, pre mňa netypicky, ocitol v nemocničnom zariadení v Bojniciach na ortopedickom oddelení a podstúpil som artroskopiu pravého kolena. Na zdravotníctvo som popočúval mnoho záporného a zlého, preto som mal prirodzene určité obavy. Dobre mi padlo, keď som sa v čase pobytu v nemocnici stretol s ochotou, láskavosťou a ľudskosťou primára MUDr. Vladimíra Gama-
na, MUDr. Radoslava Strapka i personálu ortopedického oddelenia. Chcem sa im touto cestou poďakovať a prispieť jedným pozitívnym hlasom – do mora negatív-
nych ohlasov, veď kresťana by mal charakterizovať život v pravde.

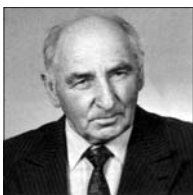
V. Vlčko

Dňa 8. 10. 2006 uplynuli dlhé 4 roky, čo dotklo láskavé srdiečko našej drahej manželky, maminky a babinky

JÚLIE ŠIPEKOVEJ.

Modlitbou „Odpočínutie večné daj našej maminke, ó, Pane
a svetlo večné nech jej svieti, nech sladko odpočívá
v Tvojom náručí v svätom pokoji.“

Na ňu denne s láskou a úctou myslí manžel Július
a celá rodina.

Odišli ste tichučko, ako odchádza deň a v našich srdciach ostala spomienka len.

3.11.2006 si pripomíname 5. výročie úmrtia
našho milého manžela, otca, deda a pradedu

ANTONA DROZDA

S láskou spomínajú manželka, dcéra a synovia s rodinami.

Ako jej z očí žiarila láska a dobroty, tak nám bude chýbať do konca života.

Odišla potichučky, bez slova, bez rozlúčky.

My ju však v srdciach stále máme, s láskou na ňu spomíname.

11.11.2006 uplynie 1. výročie úmrtia mamy, dcéry, sestry, tety a krstnej mamy

LUDEKY DROZDOVEJ.

S láskou na ňu spomína dcéra s manželom, mama, sestra a bratia s rodinami.

Náhle nás opustil, nestihol ani s Bohom dať,

srdcia naše budú naňho stále spomínať.

S bolesťou v srdci, ale s nádejou na vzkriesenie a stretnutie vo večnosti
si pri sv. omši 26. novembra 2006 pripomenieme 1. výročie odchodu do večnosti
milovaného manžela, otca, starého otca, brata, svokra a strýka

MILANA HUČEKA.

Nech Božie milosrdenstvo sprevádza jeho dušu.

Vy, ktorí ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku s modlitbami.

O to Vás prosia manželka a dcéry s rodinami.

Józef Augustyn, sj: **O láske, manželstve a rodine**

O láske sa neraz aj v kresťanskom prostredí píše a hovorí s takým idealizmom, že ľudia často zostávajú neoslovení vo svojej konkrétnej situácii. Nanajvýš si povzdychnú: Aké by to holo pekné, keby to tak bolo u mňa, u nás... Poznáte to, keby... Józef Augustyn ako dobrý znalec medziľudských vzťahov a vzťahov o rodine oslovuje ľudí, ktorí majú s láskou aj problémy. Teda každého z nás. Vychádza z toho, že láske sa treba učiť a že je k nej treba veta životnej múdrosti. Až vtedy, keď prijmemo svoju situáciu realisticky, môžeme robiť zmeny. Formou odpovedí na otázky sa dotýka takých tém ako sú napr.: asertivita, vzájomné počúvanie, zmysel pre humor, tolerancia a jej hranice, klamstvo detí alebo vzťahy rodičov a tínejdžerov.

Vydavateľstvo Dobrá kniha

Paulina Mönckebergová:

Život svätého Josemaríu Escrivá de Balaguer

Kristov

Konečne nadišiel ten veľký deň. Josemaría bol vo svojich dvadsiatich troch rokoch vysvätený za kňaza 28. marca 1925 v kostole seminára San Carlos v Zaragoze.

V prvej lavici sedela slávnostne oblečená rodina, žiaľ už bez otca. Doña Dolores, Carmen a malý Santiago, ktorý mal šesť rokov. Doña Dolores v tento slávnostný deň veľmi smútila za svojim manželom. Spolu plánovali oslavy tejto veľkej udalosti predtým, ako don José odišiel do neba. Nedopustila - zocelená životom -, aby to

zatienilo nádhernú ceremóniu. Vnútorne bola presvedčená, že jej manžel je na niektorom mieste blízko oltára prítomný a sprevádza svojho syna. Biskup dal pokyn na začiatok obradu. Hodinárík sa už nevedel dočkať obradu vkladania rúk. Duch Svätý zostúpil, aby naplnil Josemaríu a os-tatných zorađených svojou silou, svojím svetlom a svojou láskou, a zveril im veľkú moc privádzať Krista na oltár. „Nebesá!“ nezdržal sa Hodinárík, keď videl nekonečnú slávu a Boží majestát, ktoré sa vzniesli na ruky práve vysväteného kňaza. Teraz bol Kristovým kňazom a postupne ho všetci začali volať otec Josemaría.

Úryvok z knihy
Vydavateľstvo Lúč